

"Schuman en Stikker" in De Volkskrant (24 juni 1950)

Source: De Volkskrant. 24.06.1950. [s.l.].

Copyright: (c) de Volkskrant bv

URL: [http://www.cvce.eu/obj/"schuman_en_stikker"_in_de_volkskrant_24_juni_1950-nl-bbc2e6d7-890f-4541-bfa6-6b05943aae16.html](http://www.cvce.eu/obj/)

Publication date: 17/09/2012

Schuman en Stikker

De Nederlandse delegatie heeft na de Parijse besprekingen over het plan-Schuman het besluit genomen — zo goed als alle andere gedelegeerden volgden het voorbeeld — naar huis terug te keren voor beraad en nadere aanwijzingen. Wij vinden het helemaal niet vreemd, dat men zulk een vérstrekkende en belangrijke zaak behoefte heeft aan overleg en nauwkeurige richtlijnen en opdrachten. Nadat de gedelegeerden overleg hebben gepleegd met hun regeringen, zullen wellicht tegenvoorstellen worden gedaan. Wij zouden het daarbij zeer betreuren, als de politieke zijde van het plan-Schuman werd verwaterd, bijvoorbeeld ten genoegen van de Engelsen. Niet dat wij de Britten zouden willen afstoten. Maar als zij zelf nadrukkelijk zeggen, zich zo weinig mogelijk aan het vasteland te willen binden, moet dit vasteland daarmee ernstig rekening houden. Het moet dan alle mogelijkheden beproeven, om een groots plan als dat van Schuman te laten slagen, omdat dit oorlog tussen Frankrijk en Duitsland onmogelijk wil maken en deze beide, niet tegen maar mét andere, in een „staalharde" band wil verenigen. Nu niet die beide regeringen, maar een boven-nationaal-orgaan daarbij gezag zou uitoefenen, zou dit de kans verminderen op overheersing door die beide groten van de andere kleinen.

De sociaal-economische kant van Schuman's denkbeeld is echter veel minder helder en als de Nederlanders hier klaarheid, duidelijkheid en ondubbelzinnigheid willen, hebben zij groot gelijk. Sociaal en economisch is de Limburgse mijnindustrie bijvoorbeeld andere mijnstreken in Europa ver vooruit. Met name in België is de toestand in de mijnen minder gunstig dan hier. Het zou dan wel kunnen gebeuren, dat samensmelting op dit gebied goeddeels te onzen koste zou moeten gaan. Als wij minder of duurder zouden moeten gaan verkopen om anderen de mogelijkheid tot concurrentie te laten, zou dat allesbehalve plezierig zijn.

Eén der grondslagen van het plan-Stikker, om de lasten der smelting voor gezamenlijke rekening te brengen, zou echter het fundament van Schuman's denkbeeld kunnen versterken. Zou een “integratie”-fonds, als door Stikker voorgesteld, niet Schuman's “kolen- en staalschat" kunnen bevorderen? In Benelux-verband zou wellicht een Nederlandse bijdrage aan dat fonds met Nederlandse schuld aan België kunnen worden vereffend. Zo'n Nederlandse bijdrage zou niet enkel rekening moeten houden met de verhoudingen in één industrie, maar met de moeilijke algemene toestand van het land. Er zijn mogelijkheden en waar een wil is, is een weg.